

[Lasse Budtz]

Socialdemokratiet så med andre ord gerne en forøgelse af bevillingerne på det kulturelle område, men i den øjeblikkelige økonomiske situation ville det næppe være rigtigt at skabe særlig gunstige vilkår for én side at samfundslivet og særlig strenge vilkår for andre sider, selv om kulturministeriets budget er foruroligende lavt, og selv om man med rimelighed kan sige, at netop i en krisetid bør man give kulturen en ekstra chance, netop i en krisetid må man sikre sig, at der ikke indtræffer noget, der bare minder om en kulturpause, for en aktiv kulturpolitik med et rigt udbud og tilbud skaber ganske enkelt et bedre samfundsmiljø, en højere menneskelig standard og fremmer derved livskvaliteten.

Glensgård (FP):

Hvem er det, der skal afgøre, hvad der er seriøs kultur? Er det hr. Lasse Budtz, er det kulturministeren, er det de af ministeriet nedsatte udvalg, eller er det befolkningen? Jeg forstår, at der bliver peget på hr. Lasse Budtz, og jeg vil sige, at jeg vil være meget foruroliget, hvis det skulle være hr. Lasse Budtz, der skulle afgøre, hvad der er seriøs kultur. Hr. Jimmy Stahr bliver også nævnt, det bliver næsten værre og værre. Nej, det må være op til befolkningen af afgøre, hvad den opfatter som kultur. Hvis det er således, at fru Jensenovre i Nr. Nissum finder, at hendes broderier er en seriøs del af kulturaktiviteten, så er det en seriøs del af kulturaktiviteten. Men så kom læremesteren jo. Hr. Lasse Budtz sagde som ordfører for socialdemokratiet: vi ønsker simpelt hen at give befolkningen mulighed for at møde kulturen. Det er et tilbud, sagde hr. Lasse Budtz, der er ikke noget, der minder om tvang. Jeg må nok sige, at deri er jeg fuldstændig uenig med hr. Lasse Budtz.

Netop den socialdemokratiske kulturpolitik er tvangspolitik. Man viser ved hjælp af økonomiske midler en indstilling til, hvad man opfatter som kultur. Et tilbud uden tvang, siger hr. Lasse Budtz. Men er det således, at hr. Lasse Budtz vil fritage mig for at betale de 350 kr. om året i skat til den af hr. Lasse Budtz og kulturministeren fastsatte socialdemokratiske kulturpolitik? Nej, naturligvis ikke. Glensgård og alle andre skatteydere er tvunget til at betale de 350 kr. om året, og derfor er der selvfølgelig tale om tvang og

ikke, som hr. Lasse Budtz sagde, kun om et tilbud.

Hr. Lasse Budtz og kulturministeren sagde, at de 350 kr. nærmest var for lidt. For mig står 350 kr. som en halv dyrtidsportion. En arbejder skal jo indtjene ca. 700 kr. for at betale skatten på 350 kr., som går i den fond, kulturministeren arbejder med, den fond, som vi kan uddele midler af til forskellige kulturaktiviteter. Jeg tænker ikke her på kulturfonden; for mig er ministeriet for kulturelle anliggender at betragte som en fond.

Der er altså tale om, at den danske arbejder mister en halv dyrtidsportion på den kulturaktivitet, som hr. Lasse Budtz kalder frivillig. Hvis vi i stedet for overlod disse penge til borgerne, så var der tale om, at der var frihed. Så måtte den enkelte afgøre, hvilken aktivitet man ønskede. Men den socialdemokratiske kulturpolitik er direkte kultur fjendsk, fordi den ønsker at fremelske bestemte dele af kulturen.

Jeg husker, da kulturministeren sagde nej til Kay Abrahamsen. Det var ikke særlig seriøst. Men hvem fik så? Så fik balletten, og så fik de andre, for det var seriøst. Kay Abrahamsen kørte dog rundt i landet og havde fulde huse. Han kunne ganske vist ikke konkurrere med de aktiviteter, som kulturministeren tilbød. Der var business i det for Kay Abrahamsen, og derfor måtte han naturligvis holde op, den dag han ikke kunne konkurrere med de statsstøttede og kommunalt støttede aktiviteter.

Men hr. Lasse Budtz finder altså, at den socialdemokratiske kulturpolitik er frivillig. Det er et spørgsmål om, som hr. Lasse Budtz siger, simpelt hen at give befolkningen mulighed for at møde kultur. Er det hr. Lasse Budtz, der skal afgøre det? Jeg troede, vi levede i en stat, hvor der var frihed. Men nu er der altså ikke frihed længere – det har der i øvrigt ikke været i mange år – for hr. Lasse Budtz har afgjort, at han skal bestemme, hvad befolkningen, de dernede, kan få lov til at se, kan få lov til at høre. Det er et tilbud fra hr. Lasse Budtz og fra kulturministeren.

Hvis vi ser på, hvad det egentlig er, socialdemokratiet vil, så lyder det jo så godt: man vil sikre, at ingen kunstner bliver holdt nede af den ene eller den anden ting. Man vil fremelske de kunstnere, som på den ene eller den anden måde har vist noget, som et udvalg nedsat af ministeriet finder er kulturelt.